

LAIA MOLINÉ

Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP

25 anys, seran suficients?

Des del 1998 quatre homes han exercit el càrrec de raonador, esperem que s'hi postulïn moltes dones

Seguint les recomanacions de la Comissió de Venècia, òrgan consultiu del Consell d'Europa, i donant resposta a una de les peticions de l'actual raonador del ciutadà, la junta de presidents va validar el 3 d'octubre el procés d'elecció del nou raonador del ciutadà. El procediment es va presentar obert, participatiu i transparent, de manera que el Consell General farà un avis públic per a la recerca de candidats i candidates per al càrrec.

L'avaluació dels aspirants, que hauran de tenir formació de jurista, en drets humans o bé una trajectòria professional que ho validi, la farà la Comissió legislativa de Justícia i Interior.

Hem de celebrar que és una bona notícia per a la ciutadania i per defensar els seus interessos, perquè bona part de la mateixa està convençuda que el nomenament de raonador respon únicament a raons polítiques on les diferents formacions miren de col·locar el seu candidat. Un fet que restava confiança a aquesta

figura.

Actualment, la Llei del raonador del ciutadà tan sols preveu com a mecanisme de designació comptar amb el vot favorable de dues terceres parts del Consell General, en la primera votació, i la majoria absoluta en una segona, amb els únics criteris necessaris de la majoria d'edat i la nacionalitat andorrana.

A qui entri li venen molts reptes. Un d'ells és la preocupació de la ciutadania per la problemàtica de l'habitatge, el gran cavall de batalla del mandat de l'actual raonador del ciutadà, que val a dir que ha anat tibant de la corda per demanar solucions davant aquest preocupant i creixent problema. En les seves darreres manifestacions afirmava que el problema de l'habitatge no pot resoldre's simplement traslladant-lo a una altra regió i que el Govern ha d'assumir la responsabilitat de trobar solucions adequades per a Andorra. Afirmació amb la qual estic totalment d'acord.

D'altra banda, divendres 7 de

juliol llegia que el Tribunal de Comptes donava un toc d'alerta precisament al raonador del ciutadà per haver procedit a una contractació de personal sense totes les garanties perquè hi hagués una concurrència de candidats que garantís els principis de mèrit i igualtat en la seva elecció.

La missió del raonador del ciutadà no és altra que "vetllar pels drets i llibertats de la ciutadania davant l'Administració, i defensar-la en cas de desemparament". De moment, no sembla que con-

Del nou raonador, n'esperem que no miri a un costat, sinó sempre endavant

tractar personal de confiança sense una justificació adequada vetllar pels drets de la ciutadania... Però potser li ho podem "perdonar" per haver reclamat una estratègia real per a solucionar els problemes d'habitatge?

Del nou raonador, se n'espera que faci com l'actual, que no miri a un costat, sinó que miri sempre davant, les persones que viuen aquí i que li traslladen les seves

preocupacions. Esperem que hi hagi diverses candidatures i que els ciutadans puguin escollir el millor, el més adient per defensar uns interessos i uns drets, tot i que en certs moments aquesta feina se li pugui fer molt dura.

Tornem al que ens ocupa, que és la institució, i fem una mica de memòria. Antigament, els raonadors andorrans eren dos representants escollits pel Consell General per formar part del Tribunal de Comptes (en aquell moment, la més alta instància judicial), quina ironia del destí que ara el Tribunal de Comptes (amb funcions fiscalitzadores) hagi de controlar el raonador per veure si la seva missió s'acompleix i no es desvia del camí de pedres grogues. En aquell moment històric, els raonadors s'encarregaven de vetllar pels costums i d'intercedir a favor dels inculpats, abans de les deliberacions dels Veguers (representants dels Coprínceps) i del Batlle, que eren els encarregats de dictar sentència.

La nova era del raonador del ciutadà va arribar el 4 de juny de 1998 amb la missió que abans hem mencionat per a defensar els drets i les llibertats que la Constitució de 1993 garantia a la ciutadania. Des d'aquella data són

quatre les personalitats que han ocupat el càrrec, ja que el període d'exercici és de sis anys. El Sr. Ricard Fiter Vilajoana, el Sr. Pere Canturri Montanya, el Sr. Josep Rodríguez Gutiérrez i el Sr. Marc Vila Amigó.

Tots ells raonadors del ciutadà. Cap raonadora. Qui sap, potser la nova secretària d'Estat d'Igualtat trobarà una mica estrany que en 25 anys d'història de la institució no hi hagi hagut cap dona capaç i amb les competències suficients per poder ocupar aquest càrrec. Ja sé que fins ara qui escollia al raonador del ciutadà era el Consell General, però a partir d'ara, potser és el moment de recordar que les dones també som capaces de...

Així doncs, esperem que es postulïn moltes dones ben preparades per vetllar pels drets i les llibertats de la ciutadania davant l'Administració i defensar-la en cas de desemparament. Seria un gran pas per començar a promoure la igualtat de gènere, diversificant les perspectives i contribuint a una societat més justa i equitativa.

Però bé, si 25 anys no han estat suficients, haurem de seguir educant dones *vàlides* per al càrrec.